

СИЛАБУС
навчальної дисципліни
**«МІЖНАРОДНЕ
СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ
КРИМІНАЛЬНОЇ ЮСТИЦІЇ»**

Кафедра конституційного права та
прав людини

Статус дисципліни: вибіркова
Рівень вищої освіти: другий
Ступінь вищої освіти: магістр
Форми здобуття вищої освіти: заочна
Мова навчання: українська
Навчальний рік розроблення: 2024
Форма підсумкового контролю: залік

Славна Оксана Володимирівна
Науковий ступінь: кандидат юридичних наук, доцент
Посада: доцент кафедри
E-mail: k003@naiau.kiev.ua
Робоче місце: пл. Солом'янська, 1, каб. 322 Профайл викладача:
https://scholar.google.com.ua/citations?user=LY_DIkAAAAAJ&hl=uk

Контактний телефон
Електронна адреса
Розклад навчальних
занять
Консультації

Тел.: **(044) 520-06-60**
E-mail: **k003@naiau.kiev.ua**
Робоче місце: пл. Солом'янська, 1, каб. 321

Очні:
(відповідно до графіка консультацій науково- педагогічних
працівників кафедри) з 14:00 до 16:30
Онлайн:
електронною поштою, пн-пт з 9:00 до 16:00

Сторінка дистанційного курсу: <https://dn.navs.edu.ua/course/view.php?id=100>

Стислий опис навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Міжнародне співробітництво у сфері кримінальної юстиції» викладається для підготовки магістрів в Національній академії внутрішніх справ для галузі знань 26 «Цивільна безпека» за спеціальністю 262 «Правоохоронна діяльність», для заочної форми навчання, що дає можливість сформувати професійні компетентності та індивідуальну освітню траєкторію.

Навчальна дисципліна «Міжнародне співробітництво у сфері кримінальної юстиції» передбачає набуття здобувачами вищої освіти не лише відповідного рівня юридичного мислення, але й формування їх професійної ментальності та належної правової культури, закладення стійких психологічних стереотипів щодо безумовного дотримання вимог законодавства, захисту законних прав та інтересів людини і громадянина.

Метою викладання навчальної дисципліни «Міжнародне співробітництво у сфері кримінальної юстиції» є формування у слухачів сучасних теоретичних знань, практичних умінь і навичок про міжнародне співробітництво у сфері кримінальної юстиції, розкрити сутність міжнародної кримінальної юстиції, визначити роль Міжнародного Кримінального Суду у сфері міжнародного кримінального правосуддя, з'ясувати особливості міжнародної кримінальної відповідальності фізичних осіб за вчинені ними міжнародні правопорушення, визначити основні напрями та форми міжнародного співробітництва у сфері міжнародної кримінальної юстиції.

Тривалість. Вивчення навчальної дисципліни здійснюється в 3-му семестрі 2-го року навчання у обсязі 90 годин 3 кредитів ECTS.

Форми та методи навчання. Очна серія лекцій, семінарських і практичних занять, самостійна робота здобувачів, виконання індивідуальних науково-дослідних завдань. Здобувачі мають змогу отримувати індивідуальні консультації. Під час сесії формат очний. Можливий дистанційний (on-line, Moodle) та змішаний формат проведення лекційних занять, поточного та підсумкового контролю.

В процесі навчання використовуються: словесні, наочні та практичні методи навчання.

Система поточного контролю. Поточний контроль успішності здобувачів вищої освіти ступеня магістр – це систематична перевірка знань, яка проводиться викладачем на поточних заняттях відповідно до розкладу та відповідно до програми, робочої програми, силабусу.

Поточний контроль здійснюється на кожному семінарському та практичному заняттях відповідно до конкретних цілей теми з метою перевірити ступінь та якість засвоєння матеріалу, що вивчається. В процесі поточного контролю оцінюється самостійна робота здобувача щодо повноти виконання завдань, рівня засвоєння навчальних матеріалів, оволодіння практичними навичками аналітичної, дослідницької роботи та ін.

Поточний контроль – усний (у вигляді індивідуального або групового опитування, аналізу ділових ситуацій, ділових ігор) або письмовий (у вигляді контрольної роботи, тестів). Форми поточного контролю з кожної теми визначає

викладач.

Контрольне оцінювання може проводитись в усній формі, у формі письмової контрольної роботи та/або тестування (комп'ютерного, письмового).

Контроль самостійної роботи здійснюють шляхом перевірки виконаних завдань на практичних, семінарських заняттях, написання рефератів, есе тощо.

Система підсумкового контролю. Підсумковий контроль – контроль навчальних досягнень здобувачів з метою оцінки якості освоєння ними програми навчальної дисципліни, що проводиться в період проміжної атестації у формі заліку. Мета підсумкового контролю – виявити засвоєння навчальної дисципліни в цілому, розуміння навчального матеріалу, взаємозв'язок змісту навчального матеріалу, логіку його засвоєння тощо.

Підсумковий контроль: усна відповідь або тестування. При підсумковому контролі застосовується 100-бальна шкала оцінювання, а також національна система (відмінно, добре, задовільно, незадовільно) та система ECTS (A, B, C, D, E, F, FX).

Пререквізити: Теорія держави та права, Конституційне право.

Постреквізити (Postrequisite): Юридична компаративістика, Публічне право: практика тлумачення і застосування, Міжнародне приватне право

Перелік компетентностей, які забезпечує навчальна дисципліна, програмні результати навчання («hard skills»)

Програмні результати навчання

Компетентності, якими повинен оволодіти здобувач

Для підготовки бакалаврів за спеціальністю 262 «Правоохоронна діяльність»

1. Координувати діяльність суб'єктів забезпечення публічної безпеки і порядку, а також здійснювати взаємодію з представниками інших органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, громадськістю з питань правоохоронної діяльності. ПРН2.	СФК1.Здатність брати участь у розробленні та кваліфіковано застосовувати нормативно-правові акти в різних сферах юридичної діяльності, реалізовувати норми матеріального й процесуального права в професійній діяльності.
2. Аналізувати умови і причини вчинення правопорушень, визначати шляхи їх усунення. ПРН5.	СФК2. Здатність забезпечувати законність та правопорядок, безпеку особистості, суспільства, держави в межах виконання своїх посадових обов'язків.
3. Розробляти та кваліфіковано застосовувати нормативно-правові акти в різних сферах юридичної діяльності, реалізовувати норми матеріального й процесуального права в професійній діяльності. ПРН11.	СФК5.Здатність давати кваліфіковані юридичні висновки й консультації в конкретних сферах юридичної діяльності.
4. Надавати кваліфіковані юридичні висновки й консультації в конкретних сферах юридичної діяльності. ПРН12.	ДСФК16. Поглиблені знання про складові елементи системи права у межах обраної індивідуальної освітньої траєкторії.
	ДСФК17. Здатність виробляти правові позиції для розв'язання правоохоронних проблем і практичних ситуацій.

Перелік компетентностей, розвитку яких сприяє вивчення навчальної дисципліни («soft skills»):

- індивідуальних: тайм-менеджмент; гнучкість/здібність адаптуватися; організація простору; властивість приймати рішення та вирішувати проблеми; вміння чітко ставити завдання і формулювати цілі; позитивне мислення та оптимізм;
- комунікативних: креативність; логіка; менеджмент знань та інформації; навички міжособистісних відносин; зрозуміло формувати думки; взаємодія з різними типами людей; відповідати аргументовано, зрозуміло, вчасно і ввічливо; готувати та робити якісні презентації; вміння працювати в команді;
- управлінських: письмений навички; уміння вирішувати проблемні ситуації.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми здобувачі доктора філософії повинні:

знати:

- поняття, сутність та зміст міжнародної кримінальної юстиції;
- основні напрями та форми міжнародного співробітництва у сфері протидії транснаціональній організованій злочинності;
- організаційно-правові засади та інституційні механізми міжнародного співробітництва у боротьбі зі злочинністю;
- поняття та зміст міжнародного розшуку;
- юридичний механізм процедури екстрадиції;
- поняття та особливості інституційної системи Міжнародної організації кримінальної поліції – Інтерпол;
- статус та завдання Робочого апарату Укрбюро Інтерполу;
- порядок використання правоохоронними органами України можливостей Національного центрального бюро Інтерполу в Україні.

вміти:

- давати усні та письмові аргументовані відповіді з питань навчальної дисципліни;
- практично застосовувати набуті знання у сфері міжнародного співробітництва;
- складати основні види документів які впливають із питань процедури звернення до НЦБ Інтерполу в Україні;
- визначати підстави та обґрунтовувати порядок здійснення екстрадиції;
- індивідуально працювати з міжнародними та національними документами з питань, що вивчалися.

практичні навички:

- використовувати понятійно-категоріальний апарат юридичної науки для вирішення правових проблем;
- застосовувати теоретичні знання для високопрофесійного виконання службових обов'язків в процесі правореалізаційної та правозастосовної діяльності;

- практично застосовувати набуті знання при вирішенні професійних завдань, пов'язаних з міжнародною правовою допомогою

Мова викладання: українська мова.

Структура навчальної дисципліни (тематичний план)

Назва теми	Види робіт	Завдання самостійної роботи в розрізі тем
Тема 1. Міжнародне співробітництво у сфері кримінальної юстиції: поняття, основні напрями та форми.	Лекційне заняття. Семінарське заняття: індивідуальні та групові опитування; методи частково-пошукові, активні та інтерактивні, дискусія, імпульс-повідомлення, суперечливі поняття, незакінчені визначення, складання коментованої схеми навчальних питань з теми 1. Питання семінарського заняття: 1. Історія становлення міжнародної кримінальної юстиції. 2. Поняття та загальна характеристика міжнародної кримінальної юстиції. 3. Міжнародний кримінальний суд як орган міжнародної кримінальної юстиції. 4. Міжнародна кримінальна відповідальність фізичних осіб за міжнародні правопорушення. 5. Міжнародне співробітництво у сфері кримінальної юстиції: основні напрями та форми.	Під час лекційного заняття необхідно законспектувати основні положення теми, підготувати план-конспект основних проблем лекції з теми 1. <i>Реферати (довідки):</i> 1. Поняття та принципи міжнародного співробітництва у кримінальній юстиції 2. Роль Інтерполу у міжнародному розшуку та боротьбі з транснаціональною злочинністю 3. Міжнародний кримінальний суд: юрисдикція, функції та механізми співпраці з державами 4. Екстрадиція у міжнародному праві: правові основи та проблеми реалізації 5. Європейський суд з прав людини та його вплив на міжнародне кримінальне співробітництво 6. Угода про взаємну правову допомогу у кримінальних справах: міжнародна практика 7. Співробітництво держав у боротьбі з тероризмом: міжнародно-правові механізми 8. Боротьба з торгівлею людьми у міжнародному праві: роль ООН та регіональних організацій 9. Інтернаціоналізація кримінального переслідування корупційних злочинів 10. Особливості співробітництва держав у розслідуванні кіберзлочинів 11. Правовий статус Міжнародного трибуналу ООН та його роль у боротьбі з воєнними злочинами 12. Міжнародні договори та конвенції як основа співробітництва у кримінальній юстиції 13. Проблеми імплементації міжнародних норм кримінального права у національні правові системи 14. Роль Європолу в координації міжнародної боротьби зі злочинністю 15. Проблеми політичної нейтральності Інтерполу у міжнародних кримінальних справах

		<i>Завдання для самостійного вивчення:</i> Теоретичні питання 1. Що таке міжнародне співробітництво у сфері кримінальної юстиції? 2. Які основні принципи міжнародного кримінального співробітництва? 3. Які існують напрями міжнародного співробітництва у сфері кримінальної юстиції? 4. Які форми міжнародного співробітництва використовуються в кримінальному процесі? 5. Які міжнародні організації беруть участь у кримінально-правовому співробітництві? 2. Правові аспекти 1. Які міжнародні договори регулюють співпрацю у сфері кримінальної юстиції? 2. Що таке екстрадиція та які умови її здійснення? 3. У яких випадках держава може відмовити у видачі особи іншій державі? 4. Які міжнародно-правові механізми існують для боротьби з тероризмом? 5. Як здійснюється взаємна правова допомога між державами у кримінальних справах? 3. Практичні питання 1. Які труднощі можуть виникати при міжнародній співпраці у сфері кримінальної юстиції? 2. Які особливості має співробітництво з Інтерполом та Європолом? 3. Чи може Міжнародний кримінальний суд здійснювати арешти без участі держав? 4. Як відбувається міжнародний розшук злочинців? 5. Яку роль відіграє ООН у міжнародному кримінальному співробітництві? 4. Дискусійні питання 1. Чи достатньо ефективними є міжнародні механізми екстрадиції? 2. Як уникнути зловживань механізмами Інтерполу для політичного переслідування? 3. Чи потрібно реформувати систему міжнародного кримінального співробітництва? 4. Чи є реальним створення єдиного міжнародного правоохоронного органу?
--	--	--

		5. Як можна покращити взаємодію між державами у боротьбі з кіберзлочинністю?
Тема 2. Співробітництво держав в межах Міжнародного Кримінального суду.	Лекційне заняття. Семінарське заняття. Практичне заняття. індивідуальні та групові опитування; методи частково-пошукові, активні та інтерактивні, дискусія, імпульс-повідомлення, суперечливі поняття, незакінчені визначення, складання коментованої схеми навчальних питань з теми 2. Питання семінарського заняття: 1. Історичні передумови створення та функціонування. 2. Постійно діючої інституції у сфері міжнародного кримінального судочинства. 3. Зародження ідеї та перші спроби створення. 4. Створення військових трибуналів як основний етап становлення міжнародної кримінальної юстиції. 5. Структура та компетенція міжнародного кримінального суду, порядок прийняття та виконання його рішень. 6. Структура Міжнародного кримінального суду. 7. Компетенція Міжнародного кримінального суду. 8. Порядок прийняття та виконання рішень Міжнародним кримінальним судом. Завдання практичного заняття: Завдання 1. Аналіз реального кейсу Інструкція: 1. Оберіть одну справу, розглянуту Міжнародним кримінальним судом (МКС). 2. Проаналізуйте роль держав у цій справі: - Як вони співпрацювали з МКС? - Чи були випадки відмови у	Під час лекційного заняття необхідно законспектувати основні положення теми, підготувати план-конспект основних проблем лекції з теми 2. <i>Реферати (доповіді):</i> 1. Поняття та правові основи співробітництва держав з Міжнародним Кримінальним Судом (МКС) 2. Римський статут МКС: зобов'язання держав-учасниць щодо співпраці 3. Механізми міжнародного співробітництва у межах МКС: від арешту до виконання вироку 4. Виконання ордерів на арешт МКС: проблеми та виклики 5. Співпраця держав у зборі доказів для Міжнародного Кримінального Суду 6. Роль Ради Безпеки ООН у співпраці з Міжнародним Кримінальним Судом 7. Відмова держав від співпраці з МКС: причини та наслідки 8. Політичні аспекти співробітництва держав з Міжнародним Кримінальним Судом 9. Співробітництво держав у питаннях передачі підозрюваних до МКС 10. Координація між національними судами та МКС у розслідуванні міжнародних злочинів 11. Роль неурядових організацій у сприянні співробітництву держав з МКС 12. Співпраця МКС з регіональними організаціями (ЄС, Африканський Союз, ОАД) 13. Виконання вироків Міжнародного Кримінального Суду: відповідальність держав 14. Міжнародно-правові наслідки невиконання державами зобов'язань перед МКС 15. Перспективи вдосконалення механізмів співробітництва держав з Міжнародним Кримінальним Судом <i>Завдання для самостійного вивчення:</i> 1. Загальні питання 1. Що таке Міжнародний Кримінальний Суд і які його основні функції? 2. Які категорії злочинів підпадають під юрисдикцію МКС? 3. Які основні принципи міжнародного співробітництва у рамках МКС?

	співпраці? - Які наслідки це мало для розслідування? 3. Напишіть коротке есе (1-2 сторінки), у якому оцініть ефективність міжнародного співробітництва в цій справі. Приклад справи: Справа Омар аль-Башира (Судан) або справа Томаса Лубанги (ДР Конго). Завдання 2. Рольова гра: переговори між державами та МКС Інструкція: 1. Розподіліть ролі (представники держави, прокурор МКС, правозахисні організації). 2. Обговоріть ситуацію: одна з держав має виконати ордер на арешт підозрюваного, але не хоче цього робити через політичні ризики. 3. Кожен учасник має обґрунтувати свою позицію, спираючись на міжнародне право. 4. Наприкінці зробіть висновок: чи вдалося досягти компромісу? Завдання 3. Правовий аналіз статуту МКС Інструкція: 1. Ознайомтеся з Римським статутом МКС (зокрема, ст. 86-98, що стосуються співпраці держав). 2. Визначте три основні обов'язки держав щодо співпраці з МКС. 3. Наведіть приклади країн, які відмовлялися виконувати ці обов'язки. 4. Обґрунтуйте, які механізми можуть бути застосовані до держав, що відмовляються співпрацювати. Завдання 4. Дискусія: Чи ефективна система співпраці з МКС? Інструкція: 1. Об'єднайтеся у дві групи: - Перша група: доводить, що	4. У чому відмінність між Міжнародним Кримінальним Судом та міжнародними трибуналами (наприклад, Трибуналом щодо колишньої Югославії)? 5. Які країни не є учасниками Римського статуту, і чому деякі з них відмовляються співпрацювати з МКС? 2. <i>Правові аспекти співпраці держав з МКС</i> 1. Які основні зобов'язання держав перед МКС за Римським статутом? 2. Як здійснюється передача підозрюваних до МКС? 3. Які механізми існують для збору доказів у співпраці держав з МКС? 4. Як держави можуть сприяти виконанню рішень та вироків МКС? 5. Які санкції можуть бути застосовані до держав, які відмовляються співпрацювати з МКС? 3. <i>Практичні аспекти міжнародної співпраці</i> 1. Які труднощі виникають при виконанні ордерів на арешт, виданих МКС? 2. Як держави співпрацюють з МКС у питаннях екстрадиції? 3. Яку роль у забезпеченні співпраці держав з МКС відіграє Рада Безпеки ООН? 4. Як міжнародні організації (ЄС, Африканський Союз) сприяють або перешкоджають співпраці з МКС? 5. Як МКС взаємодіє з національними судами у питаннях розслідування міжнародних злочинів? 4. <i>Дискусійні питання</i> 1. Чи є співпраця держав з МКС достатньо ефективною? 2. Чи повинні держави виконувати рішення МКС навіть у випадках, коли це суперечить їхнім національним інтересам? 3. Чи має МКС право розслідувати злочини в країнах, які не ратифікували Римський статут? 4. Як можна покращити співпрацю держав з МКС? 5. Чи можливе створення єдиної міжнародної системи правосуддя для переслідування злочинів проти людяності?
--	--	--

	система співпраці з МКС є ефективною. - Друга група: стверджує, що МКС не має реальних механізмів примусу. 2. Кожна група готує аргументи, базуючись на реальних фактах та судових прецедентах. 3. Під час дискусії спробуйте знайти компромісне рішення для підвищення ефективності МКС Завдання 5. Практичний кейс: Виконання ордера на арешт Ситуація: Країна Х отримала запит від МКС про арешт підозрюваного у воєнних злочинах. Проте: - Підозрюваний має громадянство цієї країни. - Країна не хоче видавати його, посилаючись на власне кримінальне законодавство. - Є міжнародний тиск на цю країну з вимогою співпраці. Завдання: 1. Підготуйте правовий висновок щодо можливих варіантів дій країни Х. 2. Проаналізуйте наслідки кожного варіанту (юридичні, політичні, економічні). 3. Запропонуйте рекомендацію уряду країни Х щодо найкращого рішення.	
Тема 3. Суди ad hoc, як альтернативна форма здійснення правосуддя.	Лекційне заняття. Семінарське заняття: індивідуальні та групові опитування; методи частково-пошукові, активні та інтерактивні, дискусія, імпульс-повідомлення, суперечливі поняття, незакінчені визначення, складання коментованої схеми навчальних питань з теми 3. Питання семінарського заняття: 1. Підстави та юридична природа юрисдикції міжнародних кримінальних трибуналів ad hoc щодо	Під час лекційного заняття необхідно законспектувати основні положення теми, підготувати план-конспект основних проблем лекції з теми 3. <i>Реферати (доповіді):</i> 1. Поняття та правова природа судів ad hoc у міжнародному праві 2. Історія виникнення та розвиток міжнародних судів ad hoc 3. Міжнародні кримінальні трибунали ООН як приклад судів ad hoc 4. Міжнародний трибунал для колишньої Югославії (ICTY): структура, юрисдикція та діяльність 5. Міжнародний трибунал для Руанди (ICTR): значення та підсумки роботи 6. Спеціальні гібридні трибунали: особливості правової природи та юрисдикції

	колишньої Югославії та щодо Руанди 2. Просторова, часова і персональна юрисдикція міжнародних кримінальних трибуналів ad hoc щодо колишньої Югославії та щодо Руанди 3. Предметна юрисдикція міжнародних кримінальних трибуналів щодо колишньої Югославії та щодо Руанди 4. Змішана кримінальна юрисдикція Спеціального суду щодо Сьєрра-Леоне	7. Спеціальний трибунал для Лівану: аналіз юрисдикції та практики 8. Судові механізми ad hoc для розслідування воєнних злочинів в Камбоджі 9. Гібридні трибунали як модель перехідного правосуддя: переваги та недоліки 10. Суди ad hoc та їх співвідношення з Міжнародним кримінальним судом 11. Роль судів ad hoc у розвитку міжнародного кримінального права 12. Проблеми легітимності та ефективності судів ad hoc 13. Сучасні ініціативи щодо створення нових міжнародних трибуналів ad hoc 14. Порівняльний аналіз судів ad hoc та постійних міжнародних судових органів 15. Перспективи розвитку судів ad hoc у міжнародному правосудді <i>Завдання для самостійного вивчення:</i> 1. Загальні питання 1. Що таке суди ad hoc і які їхні особливості? 2. У чому відмінність між судами ad hoc та постійними міжнародними судовими органами? 3. Які історичні передумови створення судів ad hoc у міжнародному праві? 4. Які категорії злочинів розглядають суди ad hoc? 5. Які правові принципи є основою діяльності міжнародних судів ad hoc? 2. Спеціальні питання щодо діяльності судів ad hoc 1. Яку роль відіграли Нюрнберзький та Токійський трибунали у становленні міжнародного кримінального правосуддя? 2. Які функції виконував Міжнародний трибунал для колишньої Югославії (ICTY)? 3. Як діяв Міжнародний трибунал для Руанди (ICTR) та які наслідки він мав для міжнародного правосуддя? 4. Що таке гібридні трибунали, та чим вони відрізняються від класичних судів ad hoc? 5. Яку роль відіграв Спеціальний суд для Сьєрра-Леоне у міжнародному кримінальному правосудді? 3. Практичні питання
--	--	---

		1. Які проблеми виникають при створенні та функціонуванні судів ad hoc? 2. Чи є суди ad hoc ефективними у забезпеченні правосуддя? 3. Які труднощі виникають під час виконання рішень судів ad hoc? 4. Як міжнародне співтовариство сприяє роботі судів ad hoc? 5. Як суди ad hoc впливають на міжнародну кримінальну юстицію? 4. <i>Дискусійні питання</i> 1. Чи повинні суди ad hoc бути замінені на постійні міжнародні судові органи? 2. Чи можна вважати суди ad hoc політично нейтральними? 3. Чи мають суди ad hoc достатні механізми для забезпечення правосуддя? 4. Чи можливе створення нового міжнародного трибуналу ad hoc у сучасних умовах? 5. Чи можуть гібридні трибунали стати основним механізмом міжнародного кримінального правосуддя?
Тема 4. Роль та місце Інтерполу у здійсненні міжнародної кримінальної юстиції.	Семінарське заняття. Практичне заняття. індивідуальні та групові опитування; методи частково-пошукові, активні та інтерактивні, дискусія, імпульс-повідомлення, суперечливі поняття, незакінчені визначення, складання коментованої схеми навчальних питань з теми 4. Питання семінарського заняття: 1. Історія становлення і розвитку Інтерполу. 2. Поняття та характеристика інституційної системи Інтерполу. 3. Генеральна Асамблея Інтерполу. 4. Виконавчий Комітет і Президент, інститут радників (консультантів) Інтерполу. 5. Генеральний Секретаріат і Генеральний Секретар Інтерполу. 6. Національні центральні бюро Інтерполу. Організаційно-функціональна структура	<i>Реферати (доповіді):</i> 1. Інтерпол: історія створення, структура та основні завдання 2. Правові основи діяльності Інтерполу у міжнародній кримінальній юстиції 3. Роль Інтерполу у боротьбі з транснаціональною організованою злочинністю 4. Механізм міжнародного розшуку злочинців через Інтерпол: Червоні повідомлення 5. Взаємодія Інтерполу з національними правоохоронними органами: проблеми та перспективи 6. Протидія тероризму за допомогою механізмів Інтерполу 7. Інтерпол у боротьбі з торгівлею людьми та незаконною міграцією 8. Міжнародна співпраця Інтерполу з іншими організаціями: ООН, Європол, МКС 9. Цифрові технології та кіберзлочинність: роль Інтерполу у боротьбі з новими загрозами 10. Зловживання механізмами Інтерполу для політичних переслідувань: реальні кейси та правові аспекти 11. Антикорупційна діяльність Інтерполу: методи виявлення міжнародних фінансових злочинів

	національних центральних бюро Інтерполу в зарубіжних країнах. Завдання практичного заняття: Завдання 1. Дослідження діяльності Інтерполу Інструкція: 1. Ознайомтеся з офіційним сайтом Інтерполу (Interpol.int) та знайдіть інформацію про його структуру, функції та механізми роботи. 2. Напишіть короткий аналітичний звіт (1-2 сторінки) за таким планом: - Основні завдання та цілі Інтерполу. - Які види злочинів він розслідує? - Які механізми міжнародної співпраці використовуються? 3. Визначте, чи має Інтерпол право самостійно здійснювати арешти. Завдання 2. Аналіз реального кейсу Інструкція: 1. Оберіть одну з відомих операцій або справ, у яких брав участь Інтерпол (наприклад, затримання корупціонерів, боротьба з торгівлею людьми, пошук втікачів). 2. Проаналізуйте, як Інтерпол координував співпрацю між державами. 3. Визначте, які труднощі виникли під час реалізації справи (політичні, юридичні, технічні). 4. Напишіть короткий звіт з висновками про ефективність діяльності Інтерполу у цьому випадку. Завдання 3. Симуляція міжнародного розшуку Інструкція: 1. Поділіться на три групи: - Перша група – представники Інтерполу, які видають "червоне	12. Інтерпол у розслідуванні екологічних злочинів та захисті природних ресурсів 13. Роль Інтерполу у протидії незаконному обігу наркотиків 14. Ефективність роботи Інтерполу: оцінка успішних операцій та викликів у діяльності організації 15. Перспективи реформування Інтерполу: виклики XXI століття <i>Завдання для самостійного вивчення:</i> 1. <i>Загальні питання</i> 1. Що таке Інтерпол, і які його основні завдання у міжнародній кримінальній юстиції? 2. Які принципи діяльності Інтерполу? 3. Як побудована організаційна структура Інтерполу? 4. Які основні відмінності між Інтерполом, Європолом та МКС? 5. Які правові основи регулюють діяльність Інтерполу на міжнародному рівні? 2. <i>Функціонування Інтерполу</i> 1. Як працює механізм міжнародного розшуку через Інтерпол? 2. Що таке Червоні повідомлення Інтерполу, і яку вони мають юридичну силу? 3. Як Інтерпол взаємодіє з національними правоохоронними органами? 4. Які існують бази даних Інтерполу, і як вони використовуються у боротьбі зі злочинністю? 5. Які оперативно-розшукові заходи Інтерпол застосовує для затримання міжнародних злочинців? 3. <i>Роль Інтерполу у боротьбі зі злочинністю</i> 1. Як Інтерпол бере участь у боротьбі з транснаціональною організованою злочинністю? 2. Яку роль відіграє Інтерпол у протидії тероризму? 3. Як Інтерпол сприяє боротьбі з кіберзлочинністю? 4. Які програми Інтерполу спрямовані на боротьбу з торгівлею людьми? 5. Як Інтерпол допомагає розслідувати фінансові злочини та корупцію? 4. <i>Проблеми та перспективи діяльності Інтерполу</i> 1. Чи завжди держави виконують Червоні повідомлення Інтерполу? Чому можуть виникати відмови?
--	---	--

	повідомлення". - Друга група – країна, яка має затримати підозрюваного. - Третя група – адвокати підозрюваного, які стверджують, що його переслідування є політично мотивованим. 2. Проведіть імітацію переговорів між цими сторонами. 3. Визначте, як має діяти Інтерпол, щоб дотриматися міжнародного права та прав людини. 4. Підготуйте спільне рішення про те, чи має держава виконати запит на арешт. Завдання 4. Розв’язання юридичної проблеми Ситуація: Інтерпол видав червоне повідомлення на бізнесмена, якого уряд його країни звинувачує у фінансових махінаціях. Проте цей бізнесмен стверджує, що звинувачення політично вмотивоване. Ваші дії: 1. Якщо ви юрист, який представляє цю особу, підготуйте обґрунтування, чому червоне повідомлення має бути скасоване. 2. Якщо ви представник правоохоронних органів, аргументуйте, чому запит має бути виконаний. 3. Зіграйте дебати, де кожна сторона захищає свою позицію, використовуючи міжнародні документи (Статут Інтерполу, рішення ЄСПЛ тощо). Завдання 5. Дискусія: Чи потрібна реформа Інтерполу? Інструкція: 1. Об’єднайтеся у дві групи: - Перша група: доводить, що Інтерпол ефективний у боротьбі зі злочинністю та його	2. Чи існує проблема політичного зловживання механізмами Інтерполу? 3. Які недоліки є у діяльності Інтерполу, і як їх можна усунути? 4. Чи потрібна реформа Інтерполу у сучасних умовах? 5. Як штучний інтелект та новітні технології можуть покращити роботу Інтерполу?
--	---	--

	механізми не потребують змін. - Друга група: вважає, що Інтерпол часто використовується для політичного переслідування, і його роботу потрібно реформувати. 2. Підготуйте аргументи, використовуючи реальні факти, приклади з судової практики. 3. Проведіть дискусію та запропонуйте компромісні варіанти реформування Інтерполу.	
--	--	--

Основні інформаційні джерела

1. Акт проголошення незалежності України 24.08.199. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1427-12#Text>
2. Антонович М. М. Міжнародне право : навч. посіб. Київ : Юрінком Інтер, 2021. 384 с.
3. Баймуратов М. О. Міжнародне публічне право : підручник. Київ : Фенікс; 2018. 762 с.
4. Баулін Ю.В., Гуторова Н.О., Мякий А.А. Міжнародне кримінальне право: сучасний стан та перспективи розвитку. Харків. Право, 2019. 256 с.
5. Віденська конвенція про право міжнародних договорів 23.05.1969. URL: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/995_118
6. Грушко М. В., Музика В. В., Федорова Т. С., Владишевська В. В. Міжнародне гуманітарне право : Навчально-методичний посібник / за ред. О. В. Бігняка. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2022. 136 с.
7. 5. Європейська конвенція про взаємну допомогу у кримінальних справах 20.04.1959. URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/995_036
8. Європейська конвенція про міжнародну дійсність кримінальних вироків 28.05.1970. URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/994_341
9. Європейська конвенція про незастосування строків давності до злочинів проти людяності та воєнних злочинів 25.01.1974. URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/994_125
10. 8. Женевська Конвенція (I) про поліпшення долі поранених і хворих у діючих арміях 12.08.1949. URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/995_151
11. Міжнародне право : навч.-метод. посіб. з тестовими завданнями для підготовки до ЗНО / за ред. М. Р. Аракеляна ; НУ "ОЮА", уклад.: М. Р. Аракелян, Т. С. Ківалова, Т. Р. Короткий [та ін.]. Одеса : Фенікс, 2019. 216 с.
12. Міжнародне публічне право : підручник : у 2 т. / В. В. Мицик, М. В. Буроменський, О. В. Буткевич та ін.; за ред. В. В. Мицика. Харків : Право, 2020. 416 с.
13. Міжнародне публічне право: основи теорії : навчально-методичний

посібник. Х.Н. Бехруз, С.С. Андрейченко, В.М. Грушко та ін. Одеса. Видавництво «Юридика», 2023. 252 с.

Технічне та програмне забезпечення навчальної дисципліни

Програми та силабус навчальної дисципліни, мультимедійна система з можливостями візуальної презентації навчальних матеріалів у вигляді слайдів та аудіо-/відео-, тексти лекції, мультимедійний навчальний продукт, навчально-методичні матеріали на офіційному веб-порталі НАВС у розділі «Дистанційні курси».

Політика вивчення навчальної дисципліни та оцінювання.

Політика щодо термінів виконання та перескладання:

- умови допуску до підсумкового контролю є активна робота під час семінарських та практичних занять; позитивні оцінки з усіх тем навчальної дисципліни; опрацювання більшості з рекомендованих джерел, виконання всіх видів навчальної роботи, що передбачені робочою програмою навчальної дисципліни;

- сума балів поточного контролю має становити не менше 40 балів;

Перескладання тем реалізується у таких формах:

- усне і письмове опитування;
- рецензування відповідей та письмових робіт;
- обговорення проблемних питань;
- написання есе, тез тощо.

Політика щодо академічної доброчесності:

здобувачі вищої освіти мають поважати авторські права та недопущення академічного плагіату в усіх видах наукової, науково-методичної та навчальної діяльності, дотримуватися принципів академічної доброчесності, прави академічної етики, інформаційної культури та підвищення відповідальності за дотриманням норм цитування.

<https://okop.naiau.kiev.ua/assets/files/example3/organization.pdf>

Поточному контролю підлягають:

- глибина, повнота, обґрунтованість відповіді;
- доповнення, запитання до тих, хто відповідає;
- рецензія на виступ;
- участь у дискусіях, інтерактивних формах організації заняття (робот у парах, малих групах), активність під час обговорення питань;
- глибина аналізу наукової та навчальної літератури;
- письмові завдання (тести, контрольні роботи, есе, реферати);
- якість самостійного опрацювання питань;
- систематичність роботи на заняттях.

Політика вивчення навчальної дисципліни та оцінювання спрямована на виконання поставленої мети та завдань. Вона ґрунтується на принципах взаємоповаги, доброзичливості, академічній доброчесності, відповідальності, комунікації для формування фахових компетентностей та духовного збагачення,

інтелектуального розвитку, формування світоглядно-методологічної парадигми, здійснення філософського осмислення актуальних проблем сучасності, усвідомлення свого місця і ролі у суспільстві, визначення ціннісних орієнтирів особистої та соціальної активності громадянина, розуміння проблеми людського буття і насамперед питання, сутність людини, як їй жити, на що орієнтуватися в нових умовах. <https://okop.naiau.kiev.ua/assets/files/example3/organization.pdf>
<https://okop.naiau.kiev.ua/assets/files/example3/quality.pdf>

Політика щодо термінів виконання та перескладання:

- умови допуску до підсумкового контролю є активна робота під час семінарських та практичних занять; позитивні оцінки з усіх тем навчальної дисципліни; опрацювання більшості з рекомендованих джерел, виконання всіх видів навчальної роботи, що передбачені робочою програмою навчальної дисципліни;

- сума балів поточного контролю має становити не менше 30 балів;

Перескладання тем реалізується у таких формах:

- усне і письмове опитування;
- рецензування відповідей та письмових робіт;
- обговорення проблемних питань;
- написання есе, тез тощо.

Академічна доброчесність. Очікується, що здобувачі вищої освіти будуть дотримуватися принципів академічної доброчесності, усвідомлюючи наслідки її порушення <https://okop.naiau.kiev.ua/assets/files/example3/organization.pdf>

Поточному контролю підлягають:

- глибина, повнота, обґрунтованість відповіді;
- доповнення, запитання до тих, хто відповідає;
- рецензія на виступ; участь у дискусіях, інтерактивних формах організації заняття (робот у парах, малих групах), активність під час обговорення питань;
- глибина аналізу наукової та навчальної літератури;
- письмові завдання (тести, контрольні роботи, есе, реферати);
- якість самостійного опрацювання питань;
- систематичність роботи на заняттях.

Політика щодо відвідування:

передбачає систематичне, регулярне оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти (рівень теоретичних знань та практичних умінь і навичок з усіх тем навчальної дисципліни) за результатами аудиторних занять, самостійної та індивідуальної роботи. Під час занять здобувачі вищої освіти працюють у такому форматі:

- усне опитування
- глибина і характер знань навчального матеріалу за змістом навчальної дисципліни, що міститься в основних та додаткових рекомендованих нормативних та доктринальних джерелах;
- уміння аналізувати явища, що вивчаються, у їх взаємозв'язку й розвитку;
- характер відповідей на поставлені питання (системність, чіткість, лаконічність, логічність, послідовність тощо);

- практичні завдання
- уміння застосовувати теоретичні положення у вирішенні проблем;
- уміння аналізувати достовірність одержаних результатів.

Відвідування занять є важливою складовою навчання. Очікується, що всі здобувачі вищої освіти відвідують лекції і семінарські заняття курсу. Пропуски семінарських занять відпрацьовуються в обов'язковому порядку. Здобувач зобов'язаний відпрацювати пропущене заняття впродовж двох тижнів з дня пропуску заняття.

Політика вивчення та викладання навчальної дисципліни здійснюється з дотриманням основних нормативних документів Національної академії внутрішніх справ:

<https://okop.naiau.kiev.ua/assets/files/example3/organization.pdf>
<https://okop.naiau.kiev.ua/assets/files/example3/quality.pdf>

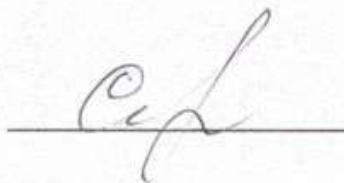
Оцінювання результатів навчання

Накопичення балів з тем за усі види робіт								Підсумковий контроль	Підсумкова кількість балів
<i>max 60 %</i>								<i>max 40 %</i>	<i>max 100 %</i>
Тема 1	Тема 2	Тема 3	Тема 4	Тема 5	Тема 6	Тема 7	Самостійна робота	Залік	
5	5	5	5	5	5	5	5	40	100

Шкала оцінювання

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90-100	відмінно	A	відмінне виконання
85-89	добре	B	вище середнього рівня
75-84		C	загалом хороша робота
66-74	задовільно	D	непогано
60-65		E	виконання відповідає мінімальним критеріям
35-59	незадовільно	Fx	необхідне перескладання
1-34		F	необхідне повторне вивчення курсу

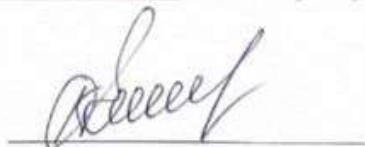
Розробники:

Оксана СЛАВНА

Силабус схвалено на засіданні кафедри конституційного права та прав людини НАВС, протокол від 15. 08 2024 року № 11

Завідувач кафедри

Катерина СЬОХ